

Klinika Dermatologii, Dermatologii Dziecięcej i Onkologicznej

Uniwersytet Medyczny w Łodzi

Ocena

osiągnięć naukowych oraz działalności dydaktyczno-organizacyjnej

dr n. med. Andrzeja Jaworka z Katedry i Kliniki Dermatologii UJ CM, w związku z postępowaniem habilitacyjnym

1. Dane biograficzne i przebieg pracy zawodowej

Dr n. med. Andrzej Jaworek jest absolwentem Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie (1995-2001). Po uzyskaniu dyplomu lekarza (2002), po szkoleniu specjalizacyjnym otrzymał tytuł specjalisty dermatologa i wenerologa w 2008 roku, a w roku 2013 – specjalisty alergologa. Obecnie jest słuchaczem studiów podyplomowych w zakresie zarządzania jednostkami opieki zdrowotnej. W 2007 roku dr A. Jaworek uzyskał stopień doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: "Cytokiny angiogenne we krwi a zmiany skórne w trądziku różowatym" (promotor: prof. dr hab. n. med. Anna Wojas-Pelc).

Dr A. Jaworek zatrudniony jest w Katedrze i Klinice Dermatologii UJ CM, początkowo jako asystent (2004-2009), a od roku 2010 jako adiunkt. Od 2004 roku do chwili obecnej jest również zatrudniony w Oddziale Klinicznym Dermatologii Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie.

Powyższe fakty z rozwoju zawodowego potwierdzają właściwe przygotowanie Habilitanta do pracy zawodowej i do prowadzenia pracy naukowo-badawczej.

2. Omówienie i ocena Osiągnięcia Naukowego „Aspekty kliniczne i patogenetyczne atopowego zapalenia skóry u chorych dorosłych”

Jako osiągnięcie naukowe dr n. med. Andrzej Jaworek wskazał cykl 6 publikacji naukowych przedstawionych poniżej:

1. Jaworek AK, Szafraniec K, Jaworek M, Matusiak Ł, Wojas-Pelc A, Szepietowski JC: Itch relieve in atopic dermatitis: comparison of NB-UVB and cyclosporine treatment. *Acta Derm Venerol* 2020. Doi: 10.2340/00015555-3652; **IF: 4.0**
2. Jaworek AK, Szepietowski JC, Szafraniec K, Jaworek M, Hałubiec P, Wojas-Pelc A, Pokorski M: Adipokines as biomarkers of atopic dermatitis in adults. *J Clin Med* 2020; 9(9): E2858. Doi: 10.3390/jcm9092858; **IF: 3.303**
3. Jaworek AK, Jaworek M, Makara-Studzińska M, Szafraniec K, Doniec Z, Szepietowski J, Wojas-Pelc A, Pokorski M: Depression and serum content of serotonin in adult patients with atopic dermatitis. *Adv Exp Med Biol* 2020; 1271: 83-88. Doi: 10.1007/5584.2019.470; **IF: 2.45**
4. Jaworek AK, Jaworek M, Szafraniec K, Wojas-Pelc A, Szepietowski J: Melatonin and sleep disorders in patients with severe atopic dermatitis. *Adv Dermatol Allergol* 2020, <https://doi.org/10.5114/ada.2020.95028>; IF=1,361
5. Jaworek AK, Szafraniec K, Doniec Z, Jaworek M, Wojas-Pelc A, Pokorski M: Pruritus characteristics in severe atopic dermatitis in adult patients. *Adv Exp Med Biol* 2020; 1251. Doi: 10.1007/5584.2020.548; **IF=2.45**
6. Jaworek AK, Szafraniec K, Żuber Z, Wojas-Pelc A, Jaworek J: Interleukin 25, thymic stromal lymphopoietin and house mites in pathogenesis of atopic dermatitis. *J Physiol Pharmacol* 2020, 71 (2): 291-297. Doi: 10.26402/jpp.2020.2.14; **IF=2.644**

Współczynnik oddziaływania (*Impact Factor*) powyższych prac wynosi: **16.224, a liczba punktów MNiSW wynosi 390.**

Wszystkie prace powstały po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych.

Dorobek naukowy składający się na osiągnięcie naukowe jest efektem intensywnej i systematycznej aktywności badawczej oraz zaangażowania w program badań nad patogenezą atopowego zapalenia skóry.

3. Omówienie „Osiągnięcia naukowego”

W ostatnich latach na całym świecie trwają intensywne prace badawcze nad patogenezą atopowego zapalenia skóry (AZS). Jest to przewlekła, nawrotowa dermataza zapalna i choć głównie dotyczy populacji dziecięcej, to właśnie w wieku dorosłym obecność zmian skórnych oraz świądu powoduje ogromny problem terapeutyczny. Zmiany chorobowe przekładają się na obniżenie jakości życia pacjentów, zaburzenia snu oraz implikują liczne problemy socjoekonomiczne. W świetle dzisiejszej wiedzy AZS nie jest procesem zapalnym obejmującym jedynie skórę, ale ze względu na przewlekły charakter wpływa ogólnie na organizm, przez co można ją niejako uznać za czynnik ryzyka rozwoju niektórych zaburzeń ogólnoustrojowych, w tym m.in. sercowo-naczyniowych lub zespołu metabolicznego. Takie postrzeganie tej ciężkiej dermatazy uzasadnia prowadzenie dalszych, intensywnych badań, mających na celu poznanie zależności między zaburzeniem budowy i funkcji bariery naskórkowej, czynnikami immunologicznymi oraz środowiskowymi. Te obserwacje skłaniają naukowców do głębszego poznania istoty AZS, a docelowo nowych możliwości terapeutycznych.

Głównym celem pracy Habilitanta było poszukiwanie związku między czynnikami zaostrzającymi przebieg AZS, współchorobowością, a mechanizmami leżącymi u podstaw patofizjologii choroby oraz porównanie skuteczności powszechnie stosowanych metod terapii AZS u osób dorosłych.

W pierwszym z przedstawionych artykułów stanowiących cykl pracy habilitacyjnej Autor poruszył mało zbadany, a niezwykle istotny klinicznie problem, jakim jest wpływ powszechnie stosowanych metod leczenia na ustąpienie świądu w przebiegu AZS. W badaniu wzięło udział 42 dorosłych chorych na AZS. Przed włączeniem leczenia NB-UVB (21 osób) lub cyklosporyną (21 osób) u chorych oceniono nasilenie procesu chorobowego, jakość życia oraz świąd. U wszystkich chorych zgodnie ze skalą EASI rozpoznano AZS o ciężkim przebiegu. Wartości wyjściowe pozostałych parametrów u pacjentów w dwóch grupach były porównywalne. 12-tygodniowy okres leczenia fototerapią spowodował istotną redukcję świądu w porównaniu do cyklosporyny, natomiast w odniesieniu do pozostałych parametrów obie metody leczenia wykazały istotną poprawę, aczkolwiek również i w tym przypadku fototerapia wykazała się nieco lepszymi efektami końcowymi.

W piśmiennictwie jest niewiele danych porównujących dwie metody terapeutyczne u chorych dorosłych na AZS, stąd też przedstawiona analiza wydaje się niezwykle istotna

z klinicznego punktu widzenia i znajomość uzyskanych wyników może być przydatna w wyborze metody leczniczej w codziennej pracy dermatologa.

Omówiona praca, w której Habilitant jest pierwszym autorem, została opublikowana w prestiżowym czasopiśmie dermatologicznym, tj. *Acta Derm Venerol* o wysokim wskaźniku wpływu (IF=4.0). **Podsumowując, należy stwierdzić, że temat podjęty w pierwszym artykule cyklu prac dotyczył stosunkowo mało poznanego zagadnienia, tj. analizy porównawczej dwóch powszechnych metod terapeutycznych i przez to zapewne stanowi cenne uzupełnienie wiedzy na ten temat.**

W drugim artykule dr n. med. Andrzej Jaworek podjął się badań mających na celu uzyskanie odpowiedzi, czy adipokiny mogą być biomarkerem AZS. Białka te badane były w wielu przewlekłych chorobach skóry, szczególnie w łuszczycy, natomiast ich rola w AZS nie była jak na razie tematem wielu publikacji naukowych, co oznacza, że podjęty przez dr Jaworka temat badawczy jest nowoczesny i wpisuje się w obecny nurt badań dążący do ustalenia biomarkerów chorób przewlekłych w celu ułatwienia/pomocy w diagnozowaniu chorób oraz monitorowaniu ich aktywności ogólnoustrojowej. Autorzy publikacji określili w grupie 49 chorych na AZS analizę stężenia w surowicy krwi leptyny, waspiny, adiponektyny, rezystyny oraz lipokaliny 2. Analiza uzyskanych danych umożliwiła wykazanie, że adipokiny o działaniu przeciwzapalnym (adiponektyna i rezystyna) mają niższe stężenie u chorych na AZS (w porównaniu do kontroli), natomiast prozapalna leptyna wykazuje podwyższone stężenia u chorych. Dodatkowo wykazano, że stężenia rezystyny i adiponektyny są odwrotnie proporcjonalne w stosunku do nasilenia objawów choroby ocenianych wskaźnikiem SCORAD.

Omawiana praca jest pierwszym naukowym opracowaniem badającym szeroki profil stężenia adipokin u dorosłych chorych na AZS. Podsumowując, należy podkreślić, że prowadzone badania wykazujące rozbieżności między adipokinami o działaniu pro- i przeciwzapalnym są nowatorskie, a obserwacje dotyczące ich stężenia zależnego od nasilenia procesu chorobowego być może staną się przesłanką do opracowania nowych strategii diagnostycznych oraz oceniających naturalny przebieg tej ciężkiej dermatozy. Praca została opublikowana w czasopiśmie *J Clin Med* o wskaźniku wpływu IF: 3.303

W kolejnym artykule stanowiącym cykl prac dr n. med. A. Jaworek skupił się na ważnym klinicznie zagadnieniu, jakim jest depresja stanowiąca jedną ze współchorobowości u pacjentów z AZS. Celem analizy była ocena korelacji między stężeniem serotoniny

w surowicy pacjentów z AZS (n=31) o ciężkim przebiegu a wskaźnikiem nasilenia objawów depresyjnych (skala MADRS). Pierwszą niezwykle klinicznie istotną obserwacją był fakt, że wszyscy chorzy na AZS prezentowali objawy depresji w skali MADRS a zanotowane u nich stężenie serotoniny było istotnie niższe niż w analizowanej grupie kontrolnej. Autorzy wykazali zależność między stopniem nasilenia AZS a nasileniem depresji. Uważam, że obserwacja ta ma niezwykle duży wymiar kliniczny i winna być szeroko promowana wśród lekarzy dermatologów oraz lekarzy POZ w celu zwracania uwagi na konieczność pomocy psychologicznej/psychiatrycznej pacjentom dorosłym z AZS. Jedynie wczesne zauważenie problemu może spowodować efektywne leczenie. Równocześnie brak opieki psychologiczno-psychiatrycznej może skutkować brakiem efektu terapeutycznego z zastosowaniem konwencjonalnego leczenia dermatologicznego.

Podsumowując należy podkreślić, że przeprowadzone badania przez dr n. med. A. Jaworka są nowatorskie i stanowią niezwykle ciekawą publikację w piśmiennictwie światowym. Przedstawione wyniki winny być szeroko upowszechnione w celu zwracania większej uwagi na zdrowie psychiczne u dorosłych pacjentów na AZS. Badanie ma istotny wymiar praktyczny i powinno ono skłaniać do upowszechnienia współpracy między specjalistami dermatologami a psychologami oraz psychiatrami, której ostatecznym celem powinno być uzyskanie lepszych efektów terapeutycznych. Praca została opublikowana w Adv Exp Med Biol o wskaźniku wpływu IF: 2.45

W kolejnej pracy stanowiącej cykl prac przedstawionych do recenzji Habilitant podjął się oceny problemu zaburzeń snu u dorosłych chorych na AZS. W tym celu określono zależność między stężeniem melatoniny a zaburzeniami snu ocenionymi skalą AIS u 36 chorych dorosłych z AZS o nasileniu ciężkim i bardzo ciężkim. Pierwszą obserwacją było stwierdzenie zaburzeń snu u wszystkich chorych na AZS, a największe zaburzenia obserwowano w najcięższych postaciach choroby. Stężenie melatoniny wykazywało zróżnicowanie w zależności od nasilenia procesu chorobowego, tj. najniższe było w przebiegu AZS o najcięższym przebiegu. Należy zwrócić uwagę, że analogiczne publikacje prowadzone były w populacji dzieci chorych na AZS, z kolei praca Habilitanta analizuje ten niezwykle ważny problem kliniczny u chorych dorosłych.

W prowadzonym eksperymencie wykazano więc istotną ujemną korelację pomiędzy zaburzeniami snu a stężeniem melatoniny i zgodnie z posiadaną wiedzą jest to pierwsza publikacja polska dotycząca tego tematu.

Podsumowując należy podkreślić, że omawiana praca ma charakter nowatorski i duży wymiar praktyczny, stąd uważam za słuszne upowszechnienie tych wyników wśród specjalistów dermatologów. Z uzyskanych wyników badań jednoznacznie wynika konieczność przeprowadzenia wnikliwego wywiadu medycznego skupionego na zaburzeniach snu u chorych na AZS, a w uzasadnionych przypadkach objęcie chorego wielospecjalistyczną opieką psychologiczno-psychiatryczną. Uzyskane przez dr A. Jaworka wyniki mogą też stać się przesłanką do badań nad suplementacją melatoniny u dorosłych chorych na AZS o ciężkim i bardzo ciężkim przebiegu. Praca została opublikowana w Adv Dermatol Allergol 2020 (IF=1,361).

W kolejnej publikacji stanowiącej cykl pracy do oceny Habilitant podjął się trudu identyfikacji czynników zaostrzających świąd w grupie dorosłych chorych na AZS (n=34), w oparciu o dane zebrane od pacjentów (samoocena pięciu najczęstszych czynników nasilających świąd). Uzyskane wyniki odnoszono do stężenia sIgE oraz stężenia IL-33. Po raz pierwszy w Polsce wykazano, że u dorosłych chorych na AZS do czynników najistotniejszych nasilających świąd należy suchość skóry, kontakt z kurzem domowym oraz stres. Stężenie IL-33, uznanej za jeden z kluczowych mediatorów świądu w AZS, było istotnie wyższe u chorych w porównaniu do kontroli. Ze względu na powszechność AZS oraz świądu, ograniczeniem tej pracy jest mała liczba uczestników badania. Bez wątplenia konieczne jest dalsze prowadzenie analizy z uwzględnieniem większej grupy pacjentów.

Podsumowując należy podkreślić, że przedstawiona praca jest kolejną publikacją o dużej istotności klinicznej, gdyż przedstawione w niej dane mogą wpłynąć na postępowanie terapeutyczne. Podkreśla rolę suchej skóry jako istotnego elementu zaostrzającego świąd, co z kolei po raz kolejny uzasadnia stwierdzenie, że emolientacja jest najważniejszym elementem terapii AZS, niezależnie od stosowanego innego leczenia miejscowego czy ogólnego. Wysokie stężenie IL-33 po raz kolejny udowadnia istotną rolę tej cytokiny w patofizjologii świądu w AZS, co już stało się przyczyną stosowania (etap badań klinicznych) inhibitora tego białka w terapii AZS charakteryzującego się dużym nasileniem świądu. Praca została opublikowana w Adv Exp Med Biol (IF=2.45).

Ostatnia praca z cyklu „Osiągnięcie Naukowe” dotyczy znaczenia alarmin w patogenezie atopowego zapalenia skóry oraz oceny zależności pomiędzy obecnością sIgE dla alergenów d1 i d2 roztoczy kurzu domowego, substancji P a nasileniem zmian skórnych i świądu.

Badanie przeprowadzono u 31 chorych dorosłych na AZS. Wykazano, że u chorych na AZS są wyższe surowicze stężenia IL-25 oraz limfopoetyny zrębu grasicy, a u znacznej części pacjentów obserwuje się też obecność sIgE dla alergenów d1 i d2 roztoczy kurzu domowego.

Podsumowując, praca ta w sposób nowatorski wykazała obecność podwyższonych stężeń IL-25 u dorosłych pacjentów z AZS oraz wykazano po raz pierwszy zdolność roztoczy kurzu domowego do stymulacji uwalniania jednej z alarmin – IL-25, przez co zapewne dochodzi do zaostrzenia objawów AZS. Praca jest cennym uzupełnieniem wiedzy na temat patogenyzy AZS u chorych dorosłych, opublikowana została w J Physiol Pharmacol (IF=2.644).

Podsumowując „Osiągnięcie naukowe” pod tytułem „**Aspekty kliniczne i patogenetyczne atopowego zapalenia skóry u chorych dorosłych**” uważam, że stanowi ono znaczny wkład w rozwój nauki. Biorąc pod uwagę częstość występowania atopowego zapalenia skóry oraz jego wpływ na jakość życia chorych i ogólny stan zdrowia, prace zmierzające do wyjaśnienia patomechanizmu tej dermatozy oraz uzasadnione analizą wyników dane kliniczne są niezwykle cenne, zarówno dla rozwoju nauki, jak i ustalenia właściwego postępowania terapeutycznego. Uzyskane przez Habilitanta wyniki badań są w dużej mierze nowatorskie i rzucają nowe spojrzenie, szczególnie na kliniczny przebieg atopowego zapalenia skóry u chorych dorosłych. Część uzyskanych wyników może być przesłanką do dalszych badań zmierzających do opracowania nowych algorytmów diagnostyczno-terapeutycznych oraz poprawienia opieki nad chorymi na AZS. Prace ujęte w „Osiągnięciu naukowym” zostały opublikowane w liczących się czasopismach naukowych o światowym zasięgu.

4. Ocena pozostałej aktywności naukowo – badawczej.

Analiza bibliometryczna dorobku naukowego dr n. med. Andrzeja Jaworka wskazuje, że oprócz prac stanowiących element „Osiągnięcia naukowego” opublikowanych w czasopismach posiadających wysoki współczynnik oddziaływania, Habilitant opublikował wiele licznych artykułów (na podstawie załączonej analizy bibliometrycznej). Sumaryczny współczynnik oddziaływania wynosi $IF=32,498$ oraz $1356,5$ punktów MNiSW. Po wyłączeniu prac wchodzących w skład cyklu habilitacyjnego IF wynosi $16,274$ a MNiSW= $966,5$ punktów. Indeks Hirsha wynosi 4, liczba cytowani wynosi 75 (po

wyłączeniu autocytozacji – 71). Sumarycznie wysoki wskaźnik oddziaływania potwierdza szerokie zainteresowania badawcze, wysokie kwalifikacje i zdolności naukowe dr n. med. Andrzeja Jaworka.

Wiodącymi zagadnieniami badawczymi realizowanymi przez Habilitanta poza pracami zaliczonymi do “Osiągnięcia naukowego” są:

a/ badania nad patogenezą trądziku różowatego (praca doktorska: „Cytokiny angiogenne we krwi a zmiany skórne w trądziku różowatym”, publikacja dotycząca czynników zaostrzających przebieg trądziku różowatego – *Przegl Lek* 2008 oraz zastosowania makijażu korekcyjnego – *Dermatol Estet* 2007)

b/ zagadnienia kliniczne związane z zaburzeniami aparatu paznokciowego oraz zagadnienia z zakresu epidemiologii zakażeń grzybiczych (region Małopolski)

c/ zagadnienia z zakresu dermatologii dziecięcej

d/ zagadnienia z zakresu infekcji przenoszonych drogą płciową (w tym publikacja z zakresu podłoża genetycznego kiły ośrodkowego układu nerwowego, opublikowana w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym *Human Immunology* 2015, znaczenia stężenia glukozy z płynie mózgowo-rdzeniowym – *Centr Eur J Med.* 2013 oraz rola IL-17 u pacjentów z kiłą – *Sex Transm Dis* 2013)

e/ zagadnienia z zakresu historii medycyny (zwraca uwagę oryginalna praca przeglądowa dotycząca historii atopowego zapalenia skóry – *Przegląd Dermatologiczny* 2017)

f/ zagadnienia związane z recepturą dermatologiczną (zwraca uwagę udział dr Andrzeja Jaworka jako współautora w książce *Receptura Apteczna* pod redakcją Prof. dr hab. Renaty Jachowicz – rozdział pt.:”Terapeutyczne aspekty stosowania leków na skórę”, PZWL 2020)

g/ zagadnienia związane z chłoniakami skóry (zwraca uwagę publikacja/opis przypadku chłoniaka B-komórkowego, *Our Dermatol Online* 2016)

h/ zagadnienia z zakresu psychodermatologii (m.in. publikacja we współpracy z zespołem Kliniki Psychiatrii UJ CM, *Arch Psychiatrii Psychother* 2013 oraz praca przeglądowa dotycząca zaburzeń afektywnych u chorych na AZS, *Przegl Lek* 2018)

i/ zagadnienia związane z atopowym zapaleniem skóry (liczne prace poglądowe oraz oryginalne publikowane w czasopiśmie polskich oraz o międzynarodowym przebiegu).

Poza tym dr n. med. Andrzej Jaworek jest autorem i współautorem ponad 40 prac kazuistycznych

Podsumowując: dorobek naukowy dr n. med. Andrzeja Jaworka jest duży, odpowiadający standardowym oczekiwaniom wobec prac habilitacyjnych. Niezwykle cenne jest złożenie pracy w formie zbioru opublikowanych prac naukowych w poważnych recenzowanych czasopismach. Zwraca uwagę wysoki Współczynnik Oddziaływania (IF) prac oryginalnych, w których Habilitant jest jednocześnie pierwszym autorem, co świadczy przede wszystkim o przykładaniu dużej uwagi do wysokiej jakości pracy naukowej. Recenzent pragnie także podkreślić wysoką przydatność kliniczną dla specjalistów dermatologii zajmujących się atopowym zapaleniem skóry u pacjentów dorosłych.

5. Udział w międzynarodowych i krajowych projektach badawczych

Z przedstawionego Recenzentowi Autoreferatu nie wynika, aby dr n. med. Andrzej Jaworek realizował projekty badawcze krajowe ani międzynarodowe.

Istotne i godne zwrócenia uwagi jest natomiast nawiązanie przez dr n. med. Andrzeja Jaworka licznych współpracy z ośrodkami naukowymi w Polsce, czego efektem są publikacje naukowe w czasopismach krajowych oraz o zasięgu międzynarodowym. Dr n. med. A. Jaworek współpracował z Katedrą Dermatologii, Wenerologii i Alergologii UM we Wrocławiu (część publikacji Osiągnięcia Naukowego powstała we współpracy z zespołem tej Kliniki), Kliniką Alergologii i Pneumonologii, Instytutu Gruźlicy i Chorób Płuc, Oddział Terenowy w Rabce oraz Kliniką Pneumonologii w Rabce (m.in. współpraca w zakresie dwóch artykułów w zakresie Osiągnięcia Naukowego), Uniwersytetem Medycznym w Opolu (współpraca w zakresie biostatystyki przy opracowywaniu części prac Osiągnięcia Naukowego).

6. Ocena działalności dydaktycznej

Dr n. med. Andrzej Jaworek od 2004 roku prowadzi na Uczelni zajęcia z zakresu dermatologii i wenerologii dla studentów Wydziału Lekarskiego, kierunku lekarskiego i lekarsko-dentystycznego oraz od roku 2012 dla studentów kierunku dietetyka. Dodatkowo od roku 2005 prowadzi zajęcia z zakresu dermatologii i wenerologii w języku angielskim dla

studentów Szkoły Medycznej dla Obcokrajowców. W latach 2014-2015 prowadził wykłady z zakresu podstaw dermatologii dla studentów Wydziału Farmacji (kierunek kosmetologia). Dr n. med. Jaworek jest opiekunem Studenckiego Koła Naukowego przy Klinice Dermatologii UJ Cm (od 20101 roku), w związku z czym pełnił rolę opiekuna licznych grantów studenckich. W latach 2012-2019 pełnił rolę jurora w International Medical Student Conference, Cracow.

Dr Andrzej Jaworek był też współautorem i wdrażał program nauki przedmiotu „Kliniczny zarys chorób – postępowanie dietetyczne” oraz „Żywnienie w chorobach dermatologicznych” dla studentów kierunku dietetyki (studia licencjackie i magisterskie). Od wielu lat prowadził wykłady w trakcie kursów specjalizacyjnych dla rezydentów dermatologii, był kierownikiem specjalizacji z zakresu dermatologii i wenerologii (5 osób ukończyło już szkolenie specjalizacyjne, 2 są w trakcie szkolenia).

W trakcie swojej pracy zawodowej dr n. med. Andrzej Jaworek wielokrotnie wygłaszał wykłady na ogólnopolskich konferencjach naukowych, zebraniach Oddziału Krakowskiego oraz Dolnośląskiego PTD, a także był zapraszany do udziału jako wykładowca przez inne towarzystwa naukowe, m.in. Polskie Towarzystwo Alergologiczne, Polskie Towarzystwo Fizjologiczne, Polskie Towarzystwo Zwalczenia Chorób Alergicznych, Towarzystwo Internistów Polskich, Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne.

W trakcie swojej pracy zawodowej dr n. med. Andrzej Jaworek otrzymał liczne nagrody:

- nagroda Dydaktyczna Szkoły Medycznej dla Obcokrajowców za rok akademicki 2005/2006 oraz za rok 2007/2008
- Nagroda Ministra Zdrowia za pełnienie funkcji Kierownika Specjalizacji (2016)
- Nagroda Dydaktyczna II stopnia Rektora UJ za osiągnięcia dydaktyczne (2019)

7. Działalność organizacyjna i popularyzująca naukę

Dr n. med. A. Jaworek brał czynny udział w organizowaniu wielu konferencji. Był współorganizatorem spotkań naukowych studenckich, tj. Sesji Dermatologicznych w trakcie International Medical Student Conference (2012-2019) oraz wielokrotnym współorganizatorem Festiwalu Nauki w Krakowie Uj (2009-2014). Poza tym był

współorganizatorem lub organizatorem wielu konferencji i spotkań naukowych, m.in.: Praktyczne aspekty diagnostyki i terapii twardziny i schorzeń twardzinopodobnych (2010), Sekrety Receptury Dermatologicznej (2011), Nos-centrum zainteresowania trzech dyscyplin medycznych (2012), XXX Zjazd PTD (2012), Współczesna receptura dermatologiczna (2014), Receptura lekarska w arsenale terapeutycznym alergologa praktyka (XXI sympozjum naukowo-szkoleniowe Postępy w Alergologii i Pulmonologii (2015), Wytyczne leczenia AZS A.D.2016 (2016).

Dr n. med. Andrzej Jaworek wygłaszał liczne wykłady popularyzujące naukę, m.in. w Nowohuckim Centrum Kultury, prowadził warsztaty/wykłady edukacyjne m.in. podczas Międzynarodowego Dnia Celiakii czy XXIV Dnia Alergii i Pulmonologii, był też konsultantem merytorycznym wielu tekstów popularno-naukowych w czasopismach popularnych, m.in. Beauty Form, Oliwia, Pani, Świat kobiet, Twój Styl.

7. Udział w towarzystwach naukowych

Dr n. med. Andrzej Jaworek jest członkiem Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego, a od roku 2017 pełni funkcję wiceprzewodniczącego Oddziału Krakowskiego PTD. Poza tym jest członkiem Polskiego Towarzystwa Alergologicznego oraz European Academy of Dermatology and Venereology.

8. Udział w kolegium redakcyjnym czasopism. Recenzowanie artykułów.

Dr n. med. Andrzej Jaworek jest członkiem kolegium redakcyjnego Medycyny Praktycznej (od 2011) oraz Dermatologii po Dyplomie (od 2020), w latach 2008-2011 był w Kolegium czasopisma Ostry Dyżur. W ramach swojej działalności naukowej był recenzentem artykułów przysyłanych do Przeglądu Dermatologicznego, Przeglądu Lekarskiego oraz Allergy.

9. Stypendia i staże odbyte za granicą

Dr n. med. Andrzej Jaworek uczestniczył w następujących stażach zagranicznych: Munster Atopy Master Class (2019), Atopy School Portugal (2016), UCB Institute of Allergy Academy (2011), Summer School on Sexually Transmitted Diseases (2008), Euroderm Excellence, Rome (2006).

11. Podsumowanie i wnioski końcowe

Przedstawione mi do oceny opublikowane osiągnięcie naukowe pod tytułem „Aspekty kliniczne i patogenetyczne atopowego zapalenia skóry u chorych dorosłych” w formie cyklu prac naukowych, pozostały dorobek naukowy, działalność organizacyjna, dotychczasowy przebieg pracy zawodowej i odbyte szkolenia za granicą upoważniają Recenzenta do następującej opinii:

Dr n. med. Andrzej Jaworek ma osiągnięcia naukowe odpowiadające wymaganiom stawianym w przewodzie habilitacyjnym w Uczelniach Medycznych. Posiada odpowiednie osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne. Jest przygotowany do prowadzenia samodzielnej pracy naukowo-badawczej i posiada umiejętność współpracy z innymi badaczami. Dlatego też pozytywnie opiniuję wniosek o przyznanie dr n. med. Andrzejowi Jaworkowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych w dyscyplinie medycyna.

Łódź, 21 czerwca 2021

Prof. zw. dr hab. med. Joanna Narbutt